

хора-та, нито съ надежда за да придобиемъ почетъ, слава и похвала отъ други-тъ, нито съ намѣреніе да задължимъ онѣзи, кои то сж на' облагодѣтелствовали, но само за да угодимъ Богу, кой то ни дава сичкы тѣ добрини, и който ни повелѣва добро творити и на самы тѣ наши врагове.

Глава втора.

Частны обязанности къмъ други-тъ.

а. Къмъ родители-тъ.

Родители-тъ дали сж ни животъ, тѣ са грижятъ за него съкакъ, за да го опазятъ за насъ, тие на' обличятъ, тие ни даватъ сичко какво то ни трѣба, и теглятъ тысяща трудове и мжнотіи за да на' отхранятъ.

И тѣй понеже слѣдъ Бога тие сж най голѣмытъ наши благодѣтели; за туй и ный къмъ тѣхъ сми повече задължены, и подирь Бога къмъ тѣхъ имама най голѣма та длѣжностъ.

Длѣжны сми да имама къмъ родители-тъ си първо, истинна любовь, и подирь Бога да не сякамы че имама друго нѣщо по-честнѣйше отъ родители-тъ си; второ, да имама истинно благоразуміе, и нито на минута да не забравяма благодѣянiя-та, кои то сми получилъ отъ тѣхъ и ежедневно еще получаваме, но да са грижимъ за